

Cal esforçar-se a l'objectivitat

per
SALVADOR VIVES

S el nostre pa de cada dia l'oir i llegir planys, queixes i censures dels companys sobre l'actuació del Sindicat de Metges de Catalunya. Em figuro que, mica més mica menys, això passa i deu haver passat ara i sempre en totes les entitats del tipus de la nostra, un cop esvada l'eufòria de les etapes de creació i estructuració.

Allunyat de ja anys de les esferes directives del Sindicat, no m'escau a mi d'examinar si planys i queixes i censures són o no justificats. Aquesta missió correspon de ple als nostres òrgans dirigents i executius: Consell General, Juntes de les Mancomunitats i de les Comarcals.

Però sí que voldria dir-hi la meua a propòsit d'alguns dels arguments que s'esgrimeixen en censurar la marxa i actuació del Sindicat.

És presuposada, per exemple, una oposició de situació, interessos i orientació entre els metges de Barcelona i els metges de les Comarques. Hi ha company que creu que per al metge de Barcelona tot són flors i violes, que mena una vida brillant, potser una mica sotraguejada pel batibull de la gran urbs, però tanmateix folgada i envejable. Un altre company, en canvi, us dirà que el metge de les Comarques bé prou que n'és de sortós, de poder feinejar plàcidament en un paradís de calma, dins un ambient d'ègloga.

Altres vegades hom classifica els companys sindicats en metges burgesos i metges proletaris i hom en treu les conseqüències que són del cas per explicar que això o allò no rutlli en el Sindicat.

Una altra allegació que sovint s'esmenta és la desigualtat creada entre els companys de Barcelona i els de les Comarques pel fet que aquells, es diu, tenen l'usdefruit del Casal del Metge, que llavors s'anomenarà, per les necessitats de la causa, Palau de la Via Laietana. S'oblida que al Casal del Metge hi ha els serveis del Sindicat i de les seves Institucions i Seccions, els quals són comuns a tots els socis i a tots interessen per igual; s'oblida encara que el Casal del Metge és un lloc de treball, en alguns indrets de treball febrós i intensíssim; i es dona a entendre que molts dels companys de Barcelona tenen la bona fortuna de passar-hi llargues estones d'esplai dins el bany maria d'un dolçe far niente, a la manera dels concurrents als cercles recreatius aristocràtics (1).

(1) Aneu, companys, si us plau, al Casal del Metge un dia feiner al final del matí o de la vesprada—les hores de màxima activitat en els cercles recreatius—i veureu allò que jo hi trobo cada vegada que he d'anar-hi per les meves funcions de Redactor en cap del BUTLLETI i de Secretari de l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana. Veureu a tots els indrets companys atrafegats que reben una comissió, o estudien un dictamen, o elaboren una ponència, o inspeccionen la marxa dels serveis, o canvien impressions sobre un assumpte sindical... Sovint m'és difícil de trobar en el Palau de la Via Laietana un petit recó on escriure l'esborrany d'un article o la minuta d'una comunicació.